

Bobban blir bror – en bullersam förändring som blir bra

BJÖRN FAGERHOLM

Busig och besvärlig

- av Silva Lillrank
- Regi: CG Wentzel
- Visuellt helhet: Lars Idman
- Dramapedagogiskt material: Ida-Lina Nyholm
- På scenen: Oscar Silén
- Föreställning på Sagoängens daghem, Pargas, 30.4

PJÄSEN. "Busig och besvärlig" är den andra pjäsen om Bob, eller Bobban som han också kallas. Silva Lillranks komprimerade dramateexter passar för barn mellan 2 och 6 år och spelas av Teater Taimine, proffsteatern som turnerar flitigt för olika åldersgrupper över hela landet.

Under pandemin gjorde man en dygd av nödvändigheten och spelade utomhus. Det konceptet fungerar fortfarande bra. Jag läser att premiären för "Busig och besvärlig" ägde rum i minusgrader i vintern, men när den gästas Sagoängens daghem i Pargas är det en varm och skön vårdag.

EN FÖRESTÄLLNING för de minsta börjar med att alla intar sina platser och är väl till mods med dem, det är ett precisionsarbete man alltid imponeras av. Pjäsen inleds i exakt rätt ögonblick innan nån hinner fundera var den blev av.

Scenpersonen Bobban är tänkt att vara ungefär jämnårig med publiken och åskådarna ser honom också som en like, det märks. Oscar Silén gestaltar Bobban och alla andra nödvändiga roller, det sker med förändrat tonfall, en ny huvudbonad, kanske. Publiken älskar när det går fort.

BOBBAN KOKAR över av känslor, först börjar han berätta om hur fint han haft det under veckoslutet med plättar och oändligt med sylt och grädde och med mamma och pappa tätt intill. Men innan han blir riktigt klar spricker historien och det avslöjas att det varit helt annorlunda.

Allt är orsakat av det nya syskonet som tar uppmärksamheten med sin skrikande existens. Småsyskon ska växa och gå att leka med, men inte verkar växandet ta fart alls. När Bobban har invändningar tycker föräldrarna att han är besvärlig.

BOBBAN BÖRJAR jobba på att lämna tillbaka bebisen, returnera den

BOBBAN BLEV STORABROR. Och det är så jobbigt att han vill åka och lämna tillbaka sitt syskon. Med Oscar Silén i alla rollerna är det full fart genom hela föreställningen. Foto: Björn Fagerholm

Tempot blir allt mer uppskruvat, och det är något barnen gillar, drastiskt kroppsspråk och kluriga repliker går hem. Poängen med historien är också en ögonblicklig och total inlevelse. Det gör också att det går att ta till sig lärdomen.

till bebisfabriken. Ganska små barn vet i dag att fabriken är lika med mammas mage, men nu är det Bobbans berättelse som gäller, han måste få bukt med sitt inre kaos, känslan av att inte få plats.

Fokus i den korta föreställningen blir på tempo och action. Bobban ger sig av på cykel för att nå den avgörande platsen och kunna återvända till det gamla vanliga.

På vägen har han sällskap av Åke,

en åklapp för pulkbacken han hittar i förrådet (rekvisitan förvaras påpassligt i två prydliga tunnor på scenen).

En liten kratta får följa med som representant för syskonet. Det blir ganska äventyrligt och hungern sätter in så de får ta en paus vid Mäc Kråkås café med den invecklade menyn. Att komma fram till Landet tvärtom där man säger motsatsen till vad man menar sätter en också på prov. Men där ska avgörandet ske, verkar det som.

TEMPOT BLIR allt mer uppskruvat, och det är något barnen gillar, drastiskt kroppsspråk och kluriga repliker går hem. Poängen med historien är också en ögonblicklig och total inlevelse.

Det gör också att det går att ta till sig lärdomen: Bobban är storabror, det är för alltid och en bra sak.

Storstorken har något att säga om det, men viktigare är att barnen får se hur man arbetar sig in i förändringen.

Bobbans iscensättning av fantasier och tankar är rörande i en vuxens ögon, det är en igenkännbar ensamlek. Barnpubliken ser myllret och njuter av det.

"Busig och besvärlig" spelas några gånger på förskolor i S:t Karins, Pargas och Korpo under maj månad.

Ann-Christine Snickars
ann-christine.snickars@aumedia.fi